

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/8/2020
Identifikačné číslo spisu:	8715206885
Dátum vydania rozhodnutia:	24.02.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Holíč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:8715206885.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holíča, v spore žalobcu Ľ. G., bývajúceho v R., F. XXXX/XXA. zastúpeného advokátkou JUDr. Ľubou Berezňaninovou, Dip. Mgmt., so sídlom v Prešove, Hlavná 45, proti žalovanej J. N., bývajúcej v Ž. XX, o zaplatenie 114.000,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 21C/283/2015, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 12. marca 2019, sp. zn. 4Co/75/2018, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo 7. decembra 2017, č. k. 21C/283/2015-181 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 114.000 eur s 5,05 % úrokom z omeškania od 9.3.2015 do zaplatenia a žalovanej priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Z vykonaného dokazovania mal preukázané, že žalovaná ako predávajúca a žalobca ako kupujúci uzavreli kúpnu zmluvu k nehnuteľnosti (bližšie špecifikované v žalobe). Kvôli výskytu väd na predanej nehnuteľnosti ich žalobca u žalovanej reklamoval, pričom v reklamácií nijakým spôsobom nešpecifikoval, aké nároky si v súvislosti so zistenými vadami uplatňuje. Žalovaná od počiatku spochybňovala odstúpenie od zmluvy, ktoré nepovažovala za platné, Okresný úrad Poprad, katastrálny odbor jej preto listom z 13. júla 2015 oznámil, že nevykoná žalobcom žiadaný zápis na odstúpenie od zmluvy a upozornil ju na možnosť- podať žalobu na súd. Pokiaľ žalobca v čase prebiehajúceho sporu argumentoval nepodanou žalobou zo strany žalovanej o určenie neplatnosti odstúpenia od kúpnej zmluvy, súd uviedol, že nešlo o zákonnú povinnosť žalovanej a za otázku mal existenciu naliehavého právneho záujmu na podaní takejto žaloby, nakoľko žalobca v nehnuteľnosti stále býva. Podľa názoru súdu „nie je možné nesúhlasiť so žalobcom, že predmetná nehnuteľnosť mala vady, ktoré tvrdenie žalobca dostatočne preukázal listinnými dôkazmi, avšak žalobca neumožnil žalovanej, aby prostredníctvom zhotoviteľa stavby v záručnej lehote boli odstránené vytýkané vady, ktoré sa na nehnuteľnosti vyskytli a tak vybavená reklamácia žalobcu. Pokiaľ

by aj po takejto oprave, keďže išlo o vady odstrániteľné, bolo konštatované, že sa vady opätovne vyskytujú a bránia riadnemu užívaniu vecí, mohol pristúpiť žalobca k odstúpeniu od kúpnej zmluvy.“ Keďže žalobca nedodrжал postup predpokladaný v ustanoveniach § 622 a § 623 Občianskeho zákonníka, nemal dôvod odstúpať od kúpnej zmluvy a preto je odstúpenie neplatné. Z uvedeného dôvodu súd žalobe o zaplatenie žalovanej istiny nevyhoviel.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu rozsudkom z 12. marca 2019, sp. zn. 4Co/75/2018 rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil ako vecne správny a žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, a preto sa plne stotožnil s odôvodnením uvedeným súdom prvej inštancie. Odvolací súd doplnil, že „nárok žalobcu na vrátenie ceny, je nárokom podmieneným zo zákona povinnosti vrátiť druhému účastníkovi zmluvy to, čo získal za kúpnu cenu, ktorej vrátenia sa domáha. Jedná sa o synalagmatický záväzok, ktorého splnenia sa môže domáhať len ten, kto sám splnil svoj záväzok skôr, alebo kto je pripravený ho splniť. Z uvedeného vyplýva, že uvedený synalagmatický záväzok mal byť uvedený aj v znení žalobného návrhu. Z uvedeného dôvodu nebolo možné žalobe aj z tohto dôvodu vyhovieť.“ Žaloba na plnenie je neopodstatnená ako uviedol súd prvej inštancie, nakoľko je nesporné, že žalobca pri uplatňovaní väd z titulu kúpnej zmluvy nepostupoval v zmysle ustanovenia § 622 a § 623 Občianskeho zákonníka, nakoľko nepristúpil na návrh riešenia za účelom odstránenia väd, pričom odstúpenie od zmluvy bolo možné až v prípade, ak sa jedná o vadu neodstrániteľnú, ktorá bráni riadnemu užívaniu vecí. Odvolací súd poukázal aj na skutočnosť, že žalobca v nehnuteľnosti naďalej býva. Odvoláciu námietku, že súd prvej inštancie sa nezaoberal žalobou ako nárokom na uplatnenie zodpovednosti za vady predmetu kúpy nepovažoval odvolací súd za opodstatnenú, nakoľko súd je viazaný žalobným návrhom (jej petitom), ktorá je žalobou na plnenie.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie s tým, že súdy mu nesprávnym procesným postupom znemožnili, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Namietal v tejto súvislosti, že súd prvej inštancie a odvolací súd sa nedostatočne vysporiadali s jeho námietkami, že nesúhlas žalovanej s odstúpením od zmluvy, nemá vplyv na platnosť resp. neplatnosť odstúpenia od zmluvy. Súd preto predbežnú otázku platnosti zmluvy vo vzťahu k žalobe na plnenie skúmal nedôsledne a jeho záver je predčasný a nepreskúmateľný. V ďalšom namietal aj nesprávne právne posúdenie, pričom prípustnosť dovolania vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ a písm. c / CSP. V tejto súvislosti uvádza, že odvolací súd sa ohľadne náležitostí formulácie petitu pri požadovaní plnenia zo synalagmatického záväzku odvoláva na bližšie nešpecifikovanú súdnu prax, pričom ide o otázku, ktorá je riešená odlišne, ak sa jedná o odstúpenie od kúpnej zmluvy k nehnuteľnostiam (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Sžo 229/2010). Zároveň podľa jeho názoru otázka dôsledkov odstúpenia od zmluvy nie je ani v právnej teórii, ani v súdnej praxi riešená jednotne. Otázku účinkov odstúpenia od kúpnej zmluvy a jej dôsledkov v prípade pasivity zmluvnej strany, voči ktorej odstúpenie smeruje, ako aj ex lege navrátenie vlastníckeho práva do pôvodného stavu, pred uzavretím kúpnej zmluvy, súdy preto vyriešili nesprávne.

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadřila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 427 ods. 1 CSP), zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), skúmajúc najprv splnenie podmienok prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

6. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v

dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

8. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP.

9. Podľa ustanovenia § 420 písm. f/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Citované ustanovenie zakladá prípustnosť (a zároveň dôvodnosť) dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že súdy po vykonaní dôkazov a ich vyhodnotení zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo že boli prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces (IV. ÚS 252/04). Pod v ustanovení § 420 písm. f/ CSP koncipovaným porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká zákonnému procesnoprávnemu rozmeru, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Za znemožnenie strane uskutočňovať jej patriace procesné práva v takej miere, že dochádza k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP treba považovať aj taký postup súdu, ktorým dochádza k odmietnutiu spravodlivosti, keď súdom prijaté závery nemajú svoj racionálny základ v interpretácii príslušných ustanovení právnych predpisov a teda sú svojvoľné a neudržateľné a keď rozhodnutie súdu neobsahuje žiadne dôvody, alebo ak v ňom absentuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie vo veci, prípadne, ak argumentácia obsiahnutá v odôvodnení rozhodnutia je natoľko vnútorne rozporná, že rozhodnutie ako celok je nepresvedčivé.

11. Obdobne ako v skutkovej oblasti, i v oblasti nedostatočne vyloženej a zdôvodnenej právnej argumentácie nastávajú podobné následky vedúce k neúplnosti a hlavne k nepresvedčivosti rozhodovania, čo je však v rozpore nielen s požadovaným účelom súdneho konania, ale tiež i zásadami spravodlivého procesu.

12. Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26, 5Cdo/57/2019) vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

13. Dovolateľ namietal odôvodnenie, nepreskúmateľnosť, ako aj nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom.

14. Obsah spisu v ničom neopodstatňuje tvrdenie dovolateľa, že odvolací súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil. Odvolací súd zrozumiteľným a jednoznačným spôsobom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k rozhodnutiu; jeho postup, vo vzájomnej súvislosti s konaním a rozhodnutím prvoinštančného súdu, nemožno považovať za neodôvodnený. Odvolací súd dospel s poukazom na závery súdu prvej inštancie k rovnakému právnomu záveru, že žalobca podal nedôvodne žalobu na plnenie, ktoré si uplatňuje z titulu vád kúpnej zmluvy, nakoľko pri odstúpení od kúpnej zmluvy nepostupoval v zmysle ustanovenia § 622 a § 623 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru dovolacieho súdu má odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu náležitosti v zmysle § 393 CSP. Za procesnú vadu konania podľa § 420 písm. f/ C. s. p. nemožno považovať to, že súdy neodôvodnili svoje rozhodnutia podľa predstáv dovolateľa. Žalobca tak neopodstatnene namieta existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP.

15. Dovolací súd zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, ku ktorým súdy dospeli, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

16. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňuje skutkový a právny základ rozhodnutia. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 1 15/03). Súd v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú (podľa názoru súdu) podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05).

17. Záverom dovolací súd uzatvára, že nesprávne právne posúdenie nezakladá vadu zmätočnosti (R 24/2017). Skutočnosť, že dovolateľ má odlišný právny názor než konajúce súdy, bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje ním tvrdenú vadu v zmysle § 420 písm. f/ C. s .p.

18. Z týchto dôvodov má najvyšší súd za to, že dovolanie žalobcu nie je podľa § 420 písm. f/ CSP prípustné. Preto ho dovolací súd odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

19. Žalobca prípustnosť dovolania vyvodzuje aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu nebola vyriešená, ako aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, podľa ktorého dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

20. Aby dovolanie bolo prípustné podľa § 421 CSP, v dovolaní nastolená otázka musí byť kľúčová (rozhodujúca) pre rozhodnutie vo veci samej. To znamená, že musí ísť o právnu otázku, ktorú odvolací súd riešil a na jej vyriešení založil rozhodnutie napadnuté dovolaním, teda o právnu otázku rozhodujúcu pre rozhodnutie vo veci samej. Právna otázka, na vyriešení ktorej nespočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu (vyriešenie ktorej nevedlo k záverom vyjadreným v rozhodnutí odvolacieho súdu), i keby bola prípadne v priebehu konania súdmi posudzovaná, nemôže byť považovaná za významnú z hľadiska tohto ustanovenia.

21. Dovolanie prípustné podľa § 421 CSP možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

22. V danom prípade žalobca v dovolaní namieta, že súd nesprávne posúdil otázku účinkov odstúpenia od kúpnej zmluvy. Podľa jeho názoru v prípade pasivity zmluvnej strany, voči ktorej odstúpenie smeruje, došlo ex lege k navráteniu vlastníckeho práva do pôvodného stavu (rozhodnutie NS SR sp. zn. 6 Sžo 229/2010), a preto súdy nižšej inštancie dospeli k nesprávnomu právnomu záveru, keď predbežne skúmali platnosť odstúpenia od kúpnej zmluvy.

23. Z obsahu spisu v prejednávanej veci vyplýva, že žalobca podal žalobu na plnenie, ktoré si uplatňoval z titulu odstúpenia od kúpnej zmluvy, z dôvodu zistených väd na predanej nehnuteľnosti. Súd prvej

inštancie jeho žalobu zamietol, nakoľko zistil, že odstúpenie od zmluvy je neplatné, lebo žalobca nedodržiaval postup predpokladaný v zmysle ustanovenia § 622 a § 623 Občianskeho zákonníka. Žalobca proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie, avšak (ne)správnosť právneho záveru (bod 22.) v ňom nenamietal. Odvolací súd, ktorý bol v zmysle § 380 CSP viazaný odvolacími dôvodmi, preto nemal možnosť zaoberať sa touto žalobcom vytýkanou nesprávnosťou, a teda ani dôvod v odôvodnení svojho rozhodnutia zaujať k tejto právnej otázke svoje stanovisko.

24. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je vo vzťahu k odvolaniu ako riadnemu opravnému prostriedku subsidiárny nielen z procesného hľadiska - teda že dovolanie možno podať len proti rozhodnutiu vydanému v odvolacom konaní (čo znamená, že odvolacie konanie predchádza dovolaciemu konaniu), ale aj z hmotnoprávneho hľadiska, ktoré zohľadňuje skutočnosť, že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietol už v rámci riadneho opravného prostriedku a ktoré boli meritórne posudzované odvolacím súdom. V prípade, že takéto námietky v odvolacom konaní neuplatnil, hoci tak urobiť mohol a mal, tieto námietky ex post nemôžu byť spôsobilé založiť prípustnosť dovolania.

25. Všeobecne princíp subsidiarity vychádza z toho, že najlepšie postaveným k plneniu úloh sú najnižšie články hierarchie súdov; vyššie články systému zasahujú len vtedy, kedy už prípad nemôže byť riešený na úrovni článku nižšieho. Ide o všeobecný princíp organizácie celej spoločnosti a súdnictva osobitne.

26. Z uvedeného teda vyplýva, že dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia je pre prípustnosť dovolania relevantný len vtedy, ak vec nesprávne právne posúdil odvolací súd, alebo ak v odvolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie odvolací súd svojím procesným postupom nenapravil. Avšak nemôže tomu byť v prípade, ak samotná strana sporu nevyužila svoje právo namietat konkrétnu nesprávnosť v rámci podaného odvolania, v takom prípade strana sporu mala možnosť uplatniť svoj vplyv na výsledok konania vo vzťahu ku konkrétnej otázke, ale keď tak neurobila, hoci tak urobiť mohla a mala, predmetná právna otázka sa nestala predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý nemal možnosť v rámci opravného konania vyhodnotiť jej opodstatnenosť aj vo vzťahu k existujúcej judikature najvyššieho súdu. V tomto prípade však rozhodnutie odvolacieho súdu nezáviselo na vyriešení predmetnej právnej otázky, a to z dôvodu jej neuplatnenia žalobcom v odvolacom konaní, preto sa žalobca jej opätovného preskúmania nemôže úspešne domáhať v dovolacom konaní.

27. Z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy, už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal a či k nim zaujal správny právny záver. Povedané inými slovami, nedávalo by žiaden rozumný zmysel, aby podstatné argumenty a návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v predchádzajúcom odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by totiž nastala celkom absurdná situácia, kedy by najvyšší súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu (teda jeho „zákonnú správnosť a spravodlivosť“), hoci by však tento odvolací súd nemal žiaden dôvod, pre ktorý by sa mohol (a mal) zaoberať určitou argumentáciou, ktorá mu nebola známa (zrejme), pretože ju dovolateľ nepoužil a „vyčkal“ by s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Inak povedané, dovolanie nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, dispozične, teda obsahovo vecne (argumentačne). Hodnotové obmedzenie prípustnosti opravného prostriedku nepredstavuje odmietnutie spravodlivosti.

28. V tomto prípade ide totiž o kontradiktórne sporové konanie, v ktorom platí zásada, že práva patria bdelym (vigilantibus iura scripta sunt). Ak potom žalobca uvedenú námietku zakladajúcu prípustnosť a dôvodnosť dovolania, neuplatnil v odvolacom konaní - hoci mu bola známa (viď jeho žaloba) v rámci ochrany svojich práv, nemôže ju dovolací súd posudzovať pre nedostatok svojej právomoci (§ 419 CSP a contrario), lebo inak by fakticky preskúmaval rozsudok súdu prvej inštancie namiesto odvolacieho súdu, ktorý však na to nedostal príležitosť.

29. Z uvedeného možno vyvodíť záver, že dovolateľ môže urobiť spôsobilým predmetom dovolacieho konania len také námietky, ktoré už uplatnil v odvolacom konaní, pokiaľ tak s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu urobiť mohol, a tak poskytol príležitosť odvolaciemu súdu sa k nim vyjadriť.

30. V podstate obdobne postupuje vo svojej činnosti aj ústavný súd, z ktorého judikatúry vyplýva, že ak sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť ale nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc a sťažnosť sťažovateľa odmietne (II. ÚS 70/2017).

31. Na záver dovolací súd dodáva, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 písm. b/ a písm. c/ CSP. sa bez ďalšieho vylučuje, keď nemôže byť daný dovolací dôvod podľa § 421 ods. 1 písm. b/ a zároveň aj podľa písm. c/ CSP.

32. V prejednávanej veci teda dovolanie žalobcu nie je odôvodnené prípustným dovolacím dôvodom, preto ho dovolací súd ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. f/ CSP.

33. Žalovanej sa náhrada trov dovolacieho konania voči žalobcovi ako neúspešnej strane nepriznáva, nakoľko jej žiadne nevznikli (§ 453 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.